

За това, за да можа да възблагодаря неговъ тѣ память, познахъ за небезполезно да напечатамъ това кратко негово жизнеописание, за да може секій Българинъ да разумѣ неговыятъ животъ и трудове, кои то той бѣше поелъ отъ горе си само по своя тѣ си рѣдкѣ ревность за ползѣ тѣ на Славянскіятъ народъ, а най много за Българете. Нека секій Българинъ, въ благодарность за неговы те услуги, съсѣ вниманіе, прочите и изучи това негово жизнеописание, кое то показва каквѣ любовь и ревность тойзи ученъ человекъ имаше кѣмто сичко то Славянство, за кое то не жалѣяше ни трудовете, ни животатъ си. На истина, незабвенный муже! името ти навсегда ще царува въ уста та на бла-

---

выразилъ въ слѣдующихъ словахъ : « пусть иностранцы, по невѣдѣнію ли, или по нерадѣнію, мало о нихъ (Болгарахъ) заботятся; но тѣмъ не простительнѣе намъ забыть Болгаръ, изъ рукъ коихъ мы получили крещеніе, которые насъ научили читать, писать, на коихъ природномъ нарѣчій совершается наше Богослуженіе, на коихъ языкъ писали мы почти до временъ Ломоносова, коихъ колыбель сопряжена неразрывными узами съ колыбелью Русскаго народа и проч. Quod erit demonstrandum. »